

JYVÄSKYLÄ

FINLANDIA

ALBA PINAR

UNIVERSITY OF JYVÄSKYLÄ

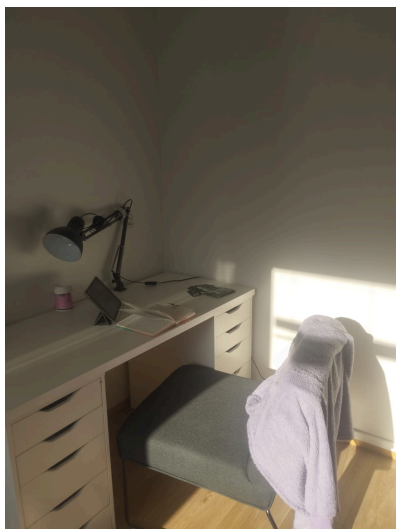
VNIVERSITAT
DE VALÈNCIA

Hola! El meu nom és Alba Pinar, estudiant de quart de carrera de magisteri primària i l'any passat vaig tindre l'oportunitat de viure la que ha sigut probablement la millor experiència de tota la meua vida: l'experiència Erasmus. Vaig passar el primer quadrimestre de tercer de carrera a Jyväskylä, una ciutat universitària a Finlàndia. Personalment, vaig triar aquest destí perquè volia vore de primera mà com era l'educació allí, que tan popular ha sigut sempre. Jo vaig tindre la sort de coincidir amb dos estudiants més de magisteri al mateix destí, per la qual cosa vam quedar per conèixer-nos i vam fer el *learning agreement* juntes, elegint les mateixes assignatures. No obstant això, en arribar allí vam haver de canviar-ho i en algunes assignatures ens vam separar, la qual cosa pareixia un món al principi i va acabar per ser una minúcia, ja que al final les assignatures són molt pràctiques i, normalment, exclusives per a *exchange students*, de manera que acabes fent amics i amigues de tots els països del món.

Amb relació a l'allotjament, existeixen dos grans residències en Jyväskylä: Soihtu i Koas. A nosaltres totes les persones que havien anat altres anys amb les que vam parlar ens recomanaren Soihtu, per la qual cosa va ser la nostra primer opció. A més, la Universitat de València i *University of Jyväskylä* formen part de l'aliança *Forthem*, gràcies a la qual vam tindre preferència front a altres universitats d'Espanya a l'hora d'elegir la residència. En fer la petició et pregunten si vols un estudi assole o compartir un apartament i, en aquest últim cas, si tens preferència de compartir el pis amb algú. Nosaltres tres vam ficar els nostres noms i van respectar-ho i ens ficarem un apartament per a nosaltres tres. Tots els casos de gent que va demanar company específic que vaig conèixer allí els van respectar i, en el cas de persones que anaven per parelles, els ajuntaven a un apartament de 4 habitacions amb altra parella. En cas de no ficar res, solien ajuntar-te amb gent del teu país, però donant més prioritat al temps de la teua estada (és a dir, ajuntaven a la gent que es quedava un any i a la que es quedava un quadrimestre entre elles).

No puc parlar molt de les instal·lacions de Koas, ja que no era la meua residència, però sí que sé que hi havia diversos blocs d'apartaments. Dos d'ells, Myllyjärvi i Ristomma, era on estaven allotjats tots els estudiants d'intercanvi espanyols que vaig conèixer. Sé que les dues residències tenien sauna i rentadora a les instal·lacions, però no tinc més informació que aquesta. A més, amb relació a la distància de la universitat, estaven totes les residències a distàncies paregudes, que no eren més de 10 minuts en bici. No obstant això, sí que sé de primera mà que des de Myllyjärvi hi havia una pujada prou pronunciada que era un poc costosa de fer cada matí. A canvi, també és de veres que aquesta zona d'apartaments es troba al costat, a pocs minuts caminant, d'un llac que, personalment, era el meu lloc favorit de tota Jyväskylä!

D'altra banda, de Soihtu sí que puc donar molts més detalls, ja que era on vivia i, la veritat, estic molt agraïda d'haver tingut l'oportunitat. En primer lloc, amb relació al preu, sé que hi havia dos preus base: els dels estudis individuals, que rondava entre els 400 i els 500 euros al mes, incloent mobiliari, i els apartaments compartits. En els apartaments compartits el preu variava un poquet si eren de tres o quatre persones, però en el meu cas, que érem tres, el lloguer era de 342 euros de base més 25 euros al mes pel mobiliari, per la qual cosa pagava 367 euros cada mes. No obstant això, jo era la que més pagava de les tres, ja que, aleatòriament, van assignar-me l'habitació amb més metres quadrats del pis i el preu variava segons la grandària de les habitacions. Les tres habitacions comptaven amb un armari prou gran, un escriptori amb calaixos també gran (que es pot vore a la foto de l'esquerra), una cadira, un futó (també visible a

l'imatge), un espill, una estora i un llit individual que, la veritat, sí que era prou xicotet. A més, dins

dels armaris hi havia un parell de coixins de sobra i un cobre de llit, però no hi havia roba de llit. En relació amb els banys, vam haver de comprar nosaltres el sabó, igual que esponges i sabó pels plats per la cuina, la qual comptava amb forn, microones, focs per cuinar, extractor, nevera amb congelador i una gran quantitat d'armaris i calaixos equipats amb molta varietat d'instruments de cuina. Finalment, també a la cuina, hi havia una taula amb quatre cadires, que feia de menjador, ja que no hi havia zona de sofàs, televisor o similar. En la cuina-menjador també trobàvem una porta que donava a una xicoteta terrassa.

Per continuar considere també important presentar les instal·lacions amb les quals comptàvem en Soihtu (concretament en la zona de Kortepohja, que eren els blocs dedicats per als estudiants). A banda de tindre moltíssims edificis, cadascú amb diversos pisos, també comptava amb un edifici central, anomenat Rentukka que, encara que també tenia alguns allotjaments, era majoritàriament dedicat per a zones comunes. En el Rentukka es trobaven el gimnàs i el menjador (en el qual els estudiants teníem un menú per 2,95 euros, molt variat i bo), a més d'una de les diverses saunes obertes per a tots els residents. D'altra banda, en aquest edifici també estava la rentadora, a banda d'un parell de zones d'estudi, amb taules i ordinadors, a més d'una sala de reunions amb una pissarra i una altra amb una pantalla blanca, projector, una *PlayStation*, altaveu, etc.

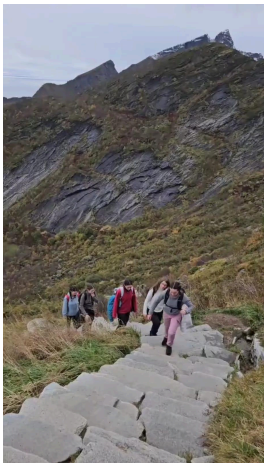
Com he mencionat anteriorment, tant Soihtu com Koas estaven relativament prop de la universitat (que, per cert, era molt gran i comptava amb diversos campus, per la qual cosa la distància i el temps d'arribada variava segons on fora la classe), a entre 10 i 15 minuts amb la bici. La bici és el principal mitjà de transport en Jyväskylä, tot el món la gasta per desplaçar-se a qualsevol lloc o, almenys, fins que la neu i el gel ho permeten. Quan arriba aquesta temporada més hivernal, la gent comença a gastar el bus, en concret Linkki, la línia d'autobusos que treballa en aquesta ciutat. Pots treure't diversos tipus de targetes, totes disponibles en el centre d'informació al centre de la ciutat. Personalment, jo recomane dos tipus de targetes, depenent el temps que passes allí en temporada de neu i gel. Si la teua estada és anual, recomane la *Waltti Travel Card season ticket*, que es tracta d'una targeta vàlida per 30, 90, 180, 270 o 365 dies. La de 90 dies, que potser és la més útil si no tens pensat gastar molt la bici, té un preu de 160-175 euros aproximadament. Malgrat això, en el meu cas, que vaig gastar el bus només les dos últimes setmanes de la meua estada (ja que vaig tractar de gastar la bici fins a l'últim moment), vaig gastar la *Waltti Travel Card value ticket*, que consistia en una targeta que es recarregava des d'una aplicació al mòbil (la qual també estava disponible per al *season ticket* o qualsevol altre títol) i podies anar afegint diners segons ho necessitaves. A més, cada viatge és vàlid per una hora, per la qual cosa si estàs fent transbordament o pares en alguna parada per comprar o mirar alguna cosa i continuar, només es validarà com un viatge. Cada viatge val, aproximadament, uns dos o tres euros, depenent de l'hora, i els busos solen passar des de les 5 del matí fins a les 00 menys quart de la nit, depenent de la línia i la zona.

No obstant això, tornant a la temporada en la qual la bici serà el transportament principal, és important ser conscient que la teua bici acabarà sent la teua millor amiga: no requereix carregar-la o ficar-li gasolina, no has d'estar pensant en si hi haurà lloc per aparcar-la, no has de pensar si hi ha parades de bus on vols anar, tens completa llibertat d'anar on vulgueu sense dependre de ningú més que tu i la teua bici, la cistella és molt útil a l'hora de fer la compra, etc. Amb relació al lloguer de les bicis, nosaltres la vam

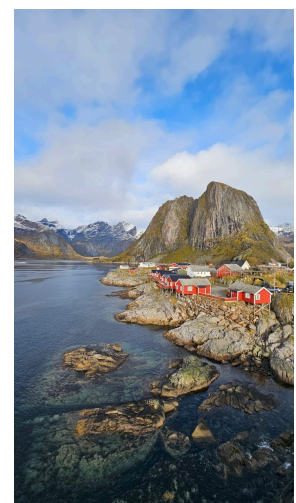
llogar pràcticament el primer dia, ja que vam arribar en estiu/primavera i vam gastar-la fins al final, quan ja era hivern. Vam llogar-la a casa d'un home molt amable anomenat Teemu i podies llogar-la per un quadrimestre (o semestre) o per tot l'any. Cada semestre costa 69 euros, més 30 euros de fiança que et tornen a la tornada de la bici. Si per qualsevol raó la perds, te la roben o es trenca completament, no pagues res, sinó que ell es queda la fiança i ja està. D'altra banda, davant de qualsevol inconvenient o necessitat d'arreglar alguna cosa, l'home t'invita a escriure-li i anara al seu garatge perquè t'ho arregle sense cap cost. A més, quan van vindre amics i familiars a visitar-nos, vam preguntar-li si hi havia algun problema en llogar un parell de bicis per setmana i ens va dir que sense problema i que el preu era una llanda de Coca-Cola o un tros de pizza! La seua informació pot trobar-se a <https://www.studentbikes.fi>, però si voleu les seues dades de contacte o ubicació del lloc de lloguer (o, per descomptat, qualsevol altre dubte o pregunta) podeu escriure'm a les meues xarxes socials sense problema: albaa.piinar.

Per continuar, considere essencial parlar de l'*Erasmus Student Network* (ESN) (la qual, per cert, també opera a la UV). Es tracta d'una associació estudiantil que es dedica a oferir esdeveniments, festes i, sobretot, viatges organitzats a molt bon preu i amb totes les facilitats. En Jyväskylä l'ESN estava molt treballada i compromesa, per la qual cosa organitzaven moltíssimes activitats diferents: *international dinner* on cadascú portava un menjar típic del seu país i compartíem receptes i provàvem gastronomies; *Sit Fest*, que es tractava d'una festa en la qual totes les persones es quedaven

assegudes cantant i parlant... Però, allò que jo més vaig agrair i aprofitar van ser els viatges que oferien al llarg de tot el semestre que, encara que podies anar sense la subscripció a l'ESN, eren prou més barats amb aquesta. Jo vaig anar amb l'ESN a Lapònia i a les illes Lofoten i van ser probablement els millors viatges de tota la meua vida. El primer va ser Lofoten, a finals de setembre (oferien un viatge a primavera i un altre a hivern, al següent semestre, però jo recomane, si és possible, el de primavera, ja que els paisatges són més impressionants a aquestes dates) i vam anar en bus. Van ser aproximadament unes 18 hores, parant un parell de vegades a descansar, menjar, etc. Vam eixir de matinada, per la qual cosa tractarem de dormir poc el dia anterior i estar prou cansades per a poder dormir en el bus. Una recomanació que faria en relació amb aquest viatge és que tracteu de comprar tots els aliments possibles per passar els dies allí abans d'eixir, a Jyväskylä (en concret recomane els S-Market, que són els més barats i molts obrin 24

h.), ja que la parada que es fa abans d'arribar al "campament" on us allotjareu és a Suècia, que és un país prou car. Amb relació a les activitats extres que ofereix l'ESN en aquest viatge, nosaltres vam apuntar-nos a totes les rutes que oferien i la que més em va agradar va ser una que consistia a pujar una sèrie d'escalons. Tota l'estona eren escales, però molt pronunciades i llargues (vam llegir que hi havia més escalons que per pujar a l'Empire State!) i les vistes des de dalt eren espectaculars (la foto de dalt a l'esquerra som nosaltres fent aquesta ruta), però, a més, abans de començar la ruta havies de caminar des d'on et deixava el bus fins al començament i passaves per un pont que oferia les vistes més espectaculars que jo he vist mai a la meua vida, pareixen de postal (foto de la dreta.) En relació amb les casetes on estaven allotjats, eren increïbles, ja que es tractaven d'una espècie de cabanyes d'entre tres a sis persones i nosaltres, que érem cinc, vam poder elegir una de cinc per a nosaltres soles. Estaven completament equipades (cuina amb totes les facilitats, un bany amb calefacció, calefacció general...) i els llits eren prou còmodes. L'últim dia es passa complet a Svolvær, on tens l'oportunitat de visitar aquest poble, però

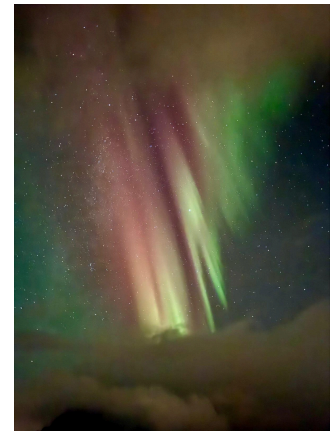
també de fer una altra ruta (nosaltres no la vam fer perquè com ja anàvem directes al bus no volíem fer el viatge de tornada sense poder dutxar-nos ni canviar-nos, a més, ens van dir que el temps no era el més adequat) i de comprar l'activitat de passeig en vaixell, on potser veiés orques, però nosaltres no la vam comprar. En canvi, nosaltres vam fer l'altra opció que es presentava: agafar un ferri gratuït que

portava a un xicotet poble pescador que deien que era molt bonic. Per desgràcia, no vam organitzar-nos molt bé i com que el ferri tenia hores molt concretes no vam tenir temps de baixar al poble, sinó que simplement vam fer el viatge d'anada i tornada en el ferri. Però això ens va donar l'oportunitat de veure unes de les coses que mai vaig pensar que voria: un arc de Sant Martí doble! (imatge de l'esquerra). A més d'això i moltes altres coses, el viatge a Lofoten va regalar-me les primeres Aurores Boreals de l'Erasmus (i de la meua vida), que són les que es veuen a la imatge. Aquest viatge va ser una experiència

completament inoblidable.

Continuant amb el viatge de Lapònia, també va ser en bus i de matinada, però ara unes 10/11 hores. Aquesta vegada vam haver de compartir l'allotjament amb altres dos persones, però la convivència no va suposar massa problema. A més, hi havia un supermercat prop de la zona dels apartaments, per la qual cosa no vam necessitar fer compra abans d'eixir. Aquest viatge va ser completament diferent a Lofoten amb relació als paisatges, ja que ho vam fer a principis de desembre, quan tot era neu i gel, i encara més enllà dalt! Dins del preu entrava una visita al *Santa Claus village* que, des del meu punt de vista, està un poc sobrevalorada. És més una atracció de turistes, però sí que és veritat que no em penedisc d'haver anat almenys una vegada en la vida. D'altra banda, l'ESN oferia diferents activitats extremes que podies pagar. Entre elles estaven una visita

a una granja de rens, un passeig en trineu espentat per huskies, un taller de supervivència a la natura en condicions de gelor, una ruta en esquí de fons i la *sauna experience*, que consistia en passar de la forta calor humida de la sauna a un bany en el gelat mar nòrdic, tot a una

temperatura ambiental d'entre -13 i -16 graus! Jo vaig fer les dos últimes i recomanaria sobretot l'última, ja que no vaig acabar molt contenta amb l'esquí de fons. No em va agradar molt, potser perquè jo estic acostumada a l'esquí normal i aquesta nova experiència se'm va fer un poc repetitiva i lenta. En canvi, la *sauna experience* em va encantar. Era una sensació indescriptible: el canvi de temperatura i la sensació de tranquil·litat i de llevar-te com un pes de damunt que se't queda després impressiona a qualsevol! La foto que veiem a l'esquerra és d'aquell moment, després de banyar-nos al mar, tornant corrent a la caloreta de la sauna. L'últim dia va ser una cosa pareguda a l'últim dia de Lofoten, passant un dia en Levi, un poble en la zona de Lapònia molt conegut per la gran pista d'esquí que té. No obstant això, ens va semblar un poc car

el lloguer del material i, com que estàvem un poc cansades de les rutes que havien fet l'anterior dia (caminar amb la neu pels genolls cansa molt!), vam decidir anar a una altra atracció per la qual Levi és famosa: el seu balneari. El preu no era molt car, 25 euros per persona tot el temps que volgueres, i comptava amb piscines climatitzades interiors, altres amb aigua freda per fer canvis de temperatura als banys turcs, jacuzzis exteriors (recomane molt la sensació de tindre els braços gelats fora de l'aigua amb la gelor de Lapònia en hivern, mentre la resta del cos està molt calentet dins de les aigües

a altes temperatures del jacuzzi) i, fins i tot, un tobogan gegant! A més, al llarg d'aquest viatge vam tindre l'oportunitat de vore Aurores Boreals pràcticament totes les nits, unes que ballaven al cel, que es movien de manera exagerada i, aquells dies que per qualsevol raó no hi havia Aurores, podies vore una quantitat exagerada d'estreles al cel. Només quedant-te mirant el cel uns quants minuts ja veiés un munto d'estreles fugaces. Quant a més recomanacions, recomane que, aquells dies que no tingueu excursions planificades i vulgueu fer alguna de les rutes que s'ofereixen (que, per cert, recomane la del *Salmivaara Peak* que, encara que hi ha moments un poc durs on pràcticament has d'escalar per la neu, les vistes al pic son espectaculars), esteu molt pendents a quina hora ix el sol per poder matinar i eixir de casa just al mateix temps que amaneix, ja que les hores de sol són molt limitades.

Per acabar amb el tema de l'ESN, sé que també es van oferir altres experiències, com un creuer pels Bàltics (que jo no vaig anar, però algunes de les meues amigues i amics si i hi sembla que va ser pura festa!) amb una parada a Estocolm. A més, al segon semestre, s'oferia un viatge a Islàndia al voltant de 500 euros (que va ser també el que ens va costar Lapònia i Lofoten aproximadament), el qual m'hauria agradat moltíssim fer.

Seguint amb el tema dels viatges, parlaré d'aquells que vaig poder fer per lliure. En primer lloc, cal recalcar que Finlàndia no és el destí més apte si el teu objectiu és viatjar per molts països d'Europa, ja que no està gens cèntric. A més, per arribar de Jyväskylä l'aeroport de Finlàndia has de fer al voltant de 4 hores de viatge en tren, més o menys igual si el que vols és visitar Hèlsinki (que, per cert, recomane visitar només en un dia, sense allotjament, ja que es veu ràpidament i no té major interès). Dit això, els viatges que sense dubte són obligatoris si fas l'Erasmus a Finlàndia són (a banda dels que ja he mencionat) Estònia, Letònia i Lituània. Són ciutats molt boniques i prou barates, tant per gastronomia com allotjament i transport, incloent-hi l'avió. Jo vaig anar just abans de començar l'Erasmus, a agost, amb els meus pares i la meua germana (que van acompanyar-me per allotjar-me a la residència) i vam visitar Tallin i Riga i, més tard, ja a l'Erasmus, vaig anar amb les meues amigues a Víliaus, que era la capital que em faltava d'aquests tres països. D'altra banda, amb els meus pares, també vaig anar a Estocolm i Oslo i, en concret, vaig quedar completant fascinada amb Estocolm. La seua cultura, el color dels seus edificis i de la ciutat en general, la divisió tan visible i preciosa entre el centre històric, més antic, i la resta de la ciutat, la seua ubicació tota envoltada pel mar... Si teniu l'oportunitat d'anar, recomane viatjar a l'illa de Djurgården, que es pot visitar amb un vaixell que creua fins allí i el tiquet del qual entra dins dels boletes de transport públic de la resta de la ciutat.

Per finalitzar ja amb aquest escrit, diré que cal tindre molt en compte que Jyväskylä sembla dos ciutats

completament diferents si compares la temporada de primavera/estiu amb la d'hivern. No obstant això, en qualsevol de les dos podràs viure experiències increïbles: en primavera tindràs l'oportunitat de fer rutes espectaculars pels boscos tan verds que envolten la ciutat o de banyar-te a qualsevol dels moltíssims llacs, mentre que a l'hivern podràs esquiar per aquelles muntanyes on abans havies fet rutes o patinar sobre gel en aquells llacs on feia uns mesos t'havies banyat! De fet, les dos fotos que es veuen ací són del mateix

llac al principi (esquerra) i final (dreta) de la meua estada. Això sí, com recomanació final, si eres una persona molt depenent del sol, els mesos d'hivern on hi ha dies de completa obscuritat potser se't faran un poc pesats!

PD: No pergues l'oportunitat de vore almenys un partit de *hockey* per aproximadament 12 euros. Go Jyväskylä!

